

ende ved, hvad vi vedtog ved 2den Behandling. Jeg tror, det er ubilligt at sætte saa høi en Tægt for Postanvisninger og Postoprævninger og derved vanstelliggjøre disse lettere Betalingsmidler, som vist burde bruges langt hyppigere, end det nu sker. Der er gjort Indvendinger mod Forslag under Nr. 43, som have gjort mig lidt betænkelig ved at følge den ærede Ordfører, hvad jeg dog havde bestemt mig til. Jeg haaber, at den ærede Ordfører vil kunne afvise disse Indvendinger fra Ministerens Side mod Forslag under Nr. 43. Jeg for mit Vedkommende vil gjerne slutte mig til den ærede Ordfører paa dette Punkt. Jeg er tilbøielig til at stemme for Forslag under Nr. 16 udenfor Udvalgets Liste til § 12 af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds om Forandring af Tækten til 4 og 8 Ore for Brevfort. Det, man vedtog ved 2den Behandling, var et Brud paa 8-Ore Systemet, og da dette her stemmer med Ministerens eget Forslag, synes jeg ikke, der er Noget i Veien for at gaa tilbage dertil. Jeg kunde ønske at følge det ærede Medlem paa Forslagene under Nr. 17 og 18, og jeg tror ogsaa, han har nogenlunde Ret i, at denne Forhøielse paa Postoprævningerne vil dække hvad der er nedsat paa Postanvisningerne; men naar den ærede Minister bestemte modsætter sig disse Forslag, saa tør jeg ikke følge det ærede Medlem paa disse to Punkter. Der ligger vist en meget sund Tanke til Grund for Forslag under Nr. 19; men det ærede Medlem vil vist indbrømme at den ærede Ministers Indvendinger ere rigtige, og at dette Spørgsmaal hører til Anordningens Omraade. Forslag under Nr. 20 vil det ærede Medlem vist frasælde efter den ærede Ministers Udtalelser derom. At modsætte sig den billige Forsendelse af oplysende Værker, selv om det er Modetidende for Damer, naar Ministeren holder paa den billigere Forsendelse, vilde være imod vor sædvanlige Fremgangsmaade her. Derimod tror jeg, at den ærede Minister har tiltraadt Forslag under Nr. 26, især naar mit Forslag kommer til. Det vil falde lettere med 16 Ore og 32 Ore o. s. v., men nogen væsentlig Betydning har dette Forslag efter min Formening ikke. Jeg er meget imod det ærede Medlems Forslag under Nr. 29 og jeg forstaar ikke, hvorledes den ærede Minister kan sige, at han er villig til at modtage det, medmindre han vil tilføie: Jeg vil aldrig gjøre Brug af det, undtagen det var en kolossal Forjæelse. Det er en forfærdelig rigoristisk Bestemmelse: „Overtræder en til Befordring af Breve eller andre Forsendelser oprettet Forretning Postvæsenets

Eneret, kan Indenrigsministeren forordne at den øieblikkelig nedlægges.“ I første Stykke af selve § 19 staar det meget lempeligt, og Minimumsbøden er endda foreslaaet nedsat fra 4 Kr. til 2 Kr. for den, som overtræder Postvæsenets Eneret; men saa kommer denne Slutning, der er foreslaaet ved Forslag under Nr. 29! Det minder mig om de Pinsler, man har paalaagt de Mennesker, som blande Fedt i Smør eller Smør i Fedt. De, som have havt med Straffelovgivning at gjøre, have vist aldrig drømt om, at det danske Folkething enstemmig skulde vedtage saadanne Straffebestemmelser for at blande Fedt i Smør, det er jo som for at forgive sin Bedstemoder. Det forekommer mig, at der dog maatte være en Tanke i disse strænge Straffe; men nu komme de ind i alle Forhold, og saa se vi dem her i Forslag under Nr. 29. Tænk Dem f. Ex. en Dagvognskuff paa en vis Strætning. Jeg mindes saaledes en Dagvognskuff fra Kolding, som kjører fra Kolding til Haderslev, og som medfører Postvæsenets Breve; han er ikke kjendt med Anordningens Bestemmelser og kommer til at overtræde Postvæsenets Eneret. Han har den Forretning at besørge Posten ad den Wei. Saa hedder det paa en Gang: Med med den Forretning, du er færdig. Sælg dine 8 Heste og dine 4 Bogne; thi du har befordret disse Pakkesager under Forhold, som Anordningen ikke tillader. Nei, lad os være Mennesker. Det, som vi vedtog i Formiddags, var Ministerens eget Forslag. Det gik ud paa, at naar saadanne Kontorer og Forretninger overtræde Bestemmelserne om, at de Breve, som de modtage i en Kasse fra Forskjellige til Forskjellige, skulle være mærkede med Primærker, saa skulde de bøde indtil 10 Kr. og lægge fuld Posttægt paa Brevene. Det var Ministerens eget Forslag, jeg har skrevet ind der. Det er virkelig menneskeligt, det kan man forstaa. Det Andet kan være økonomisk Ruin. Saaledes læser jeg Nr. 29 og derfor forbauser det mig, at den ærede Minister vil give denne Bemyndigelse; thi det er jo i Grunden ikke nogen Bemyndigelse; det er en positiv Bestemmelse, som skal udføres efter Ministerens Skøn. Det er jeg altsaa imod, men ellers er jeg meget sympatetisk stemt for det ærede Medlems Forslag. Jeg tør ikke tilraade at vedtage hans Forslag under Nr. 17 og 18 efter den Modstand, der er gjort imod dem. Undskyld, at jeg har udtalt mig om disse Forslag paa denne Maade. Det kommer egentlig ikke mig ved, men jeg har sykket med disse Forslag, og det har jo det ærede Udvalg selv givet Leilighed til uagtet det var rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Odense (Hede-